

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2005 r.

dotycząca postępowania przewidzianego w art. 81 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, przeciwko Armando Álvarez SA, Bernay Film Plastique, Bischof + Klein France SAS, Bischof + Klein GmbH & Co. KG, Bonar Technical Fabrics N.V., British Polythene Industries PLC, Cofira-Sac SA, Combipac B.V., Fardem Packaging B.V., FLSmidth & Co. A/S, FLS Plast A/S, Groupe Gascogne, JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA, Kendrion N.V., Koninklijke Verpakingsindustrie Stempher C.V., Low & Bonar PLC, Nordenia International AG, Nordfolien GmbH, Plásticos Españoles S.A., RKW AG Rheinische Kunststoffwerke, Sachsa Verpackung GmbH, Stempher B.V., Trioplast Industrier AB, Trioplast Wittenheim SA, UPM-Kymmene Oyj

(Sprawa nr COMP/38354 – Worki przemysłowe)

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 4634)

(Jedynie wersje w językach: francuskim, angielskim, niderlandzkim, niemieckim i hiszpańskim są autentyczne)

(2007/686/WE)

Dnia 30 listopada 2005 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 81 Traktatu WE. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ Komisja niniejszym podaje do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych grzywien, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych.

1. STRESZCZENIE SPRAWY

— Nordenia International AG oraz Nordfolien GmbH,

1.1. Adresaci decyzji

(1) Decyzja jest skierowana do następujących przedsiębiorstw, które dopuściły się naruszenia postanowień art. 81 ust. 1 Traktatu WE:

— Trioplast Wittenheim SA oraz Trioplast Industrier AB,

— Combipac B.V. oraz British Polythene Industries PLC,

— FLS Plast A/S oraz FLSmidth & Co. A/S,

— Bischof + Klein GmbH & Co. KG,

— Cofira-Sac SA,

— Bischof + Klein France SAS,

— RKW AG Rheinische Kunststoffwerke oraz JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA,

— Plásticos Españoles SA (zwanego dalej „Aspla”) oraz Armando Álvarez SA,

— Fardem Packaging BV oraz Kendrion NV,

— Sachsa Verpackung GmbH oraz Groupe Gascogne,

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 411/2004 (Dz.U. L 68 z 6.3.2004, str. 1).

— UPM-Kymmene Oyj,

- Bernay Film Plastique, wcześniej Conditionnement et Industrie SA,
- Bonar Technical Fabrics N.V. oraz Low & Bonar PLC,
- Stempher BV oraz Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher C.V.

- (2) Adresaci wskazani powyżej dopuścili się pojedynczego i ciągłego naruszenia postanowień art. 81 Traktatu WE, obejmującego terytoria Beneluxu, Francji, Niemiec i Hiszpanii⁽¹⁾, polegającego na ustalaniu cen worków przemysłowych oraz wspólnych modeli kalkulacji cen, podziale udziałów w rynku oraz przyznawaniu kontyngentów sprzedaży, przydzielaniu klientów oraz ustawianiu transakcji, uzgodnionym składaniu ofert w przetargach oraz wymianie indywidualnych informacji. Czas trwania naruszenia właściwy każdemu adresatowi, którego dotyczy niniejsza decyzja, waha się od 3 do 20 lat.

1.2. Sektor worków przemysłowych

- (3) Plastikowe worki przemysłowe⁽²⁾, zwane powszechnie „workami przemysłowymi”, używane są do pakowania podstawowych produktów, takich jak surowce, nawozy, polimery, materiały budowlane, produkty ogrodnicze i rolne oraz pasze zwierzęce.
- (4) Plastikowe worki przemysłowe można podzielić na cztery kategorie:
- worki z otworami,
  - worki wentylowe,
  - worki typu FFS (formowanie, wypełnianie i szczelne zamykanie),
  - torby klockowe.

1.3. Podaż

- (5) Od początku lat 90. wśród producentów plastikowych folii i worków można zaobserwować trend w kierunku koncentracji, a w ostatnich latach miało miejsce kilka przejęć. Niemniej jednak na wspomnianym rynku worków przemysłowych, obok europejskich uczestników rynku mających siedzibę w kilku państwach Unii Europejskiej, są obecne również mniejsze przedsiębiorstwa, które opowiedziały się za strategią rozwoju regionalnego.

1.4. Popyt

- (6) Do końca lat 50. przemysł wykorzystywał worki papierowe oraz tekstylne do transportu towarów. Wraz z rozwojem masowego transportu morskiego przemysł

worków tekstylnych zaczął chylić się ku upadkowi. Wynalezienie worków polietylenowych w latach 50. wywołało rosnący popyt na tego rodzaju towar, co odpowiadało również ówczesnemu zapotrzebowaniu przemysłu na opakowania wodoodporne.

- (7) Od połowy lat 70. worki typu FFS stopniowo zastępowały inne rodzaje worków przemysłowych. Ich powodzenie wynika w głównej mierze ze zautomatyzowanego procesu napełniania worka, co pozwala na pakowanie znacznie większych ilości towarów oraz zmniejszenie liczby personelu.

1.5. Zakres naruszenia

- (8) Postępowanie wyjaśniające wykazało, że zasięg kartelu objął rynki Beneluxu, Francji, Niemiec oraz Hiszpanii. Przedmiotowy rynek oszacowano na około 220 mln EUR w 1996 r. oraz między 250 mln a 300 mln EUR w 2001 r. Uczestnicy kartelu obejmowali swoim zasięgiem około 75 % rynku w 1996 r.

1.6. Geneza oraz procedura

- (9) W listopadzie 2001 r. przedsiębiorstwo BPI poinformowało Komisję o istnieniu kartelu w sektorze worków przemysłowych oraz wyraziło chęć współpracy z Komisją na zasadach określonych w zawiadomieniu Komisji w sprawie nienakładania lub obniżania grzywnien w sprawach kartelowych („zawiadomienie w sprawie łagodzenia sankcji”)⁽³⁾. Przedsiębiorstwo BPI przedstawiło Komisji dowody, które pozwoliły na przeprowadzenie kontroli w czerwcu 2002 r.

1.7. Funkcjonowanie kartelu

- (10) Kartel działał zasadniczo na dwóch poziomach:
- na poziomie globalnym w ramach oficjalnej organizacji zawodowej pod nazwą „Valve-Plast”. Spotkania odbywały się co najmniej od 1982 r., od trzech do czterech razy w roku. Podgrupa funkcjonalna zajmująca się torbami klockowymi została założona w 1994 r.,
  - na poziomie podgrupy składającej się z pięciu podgrup regionalnych (Francja, Niemcy, Benelux, Belgia i Niderlandy).
- (11) Praktyki antykonkurencyjne, które miały miejsce, polegały zwłaszcza na:
- ustalaniu cen oraz wspólnych modeli kalkulacji cen,
  - przyznawaniu kontyngentów sprzedaży,

⁽¹⁾ Udział przedsiębiorstwa Stempher w naruszeniu ograniczał się do Niderlandów i, sporadycznie, do Belgii.

⁽²⁾ Kategoria ta obejmuje również przemysłowe worki papierowe, ale nie wchodzi one w zakres niniejszego postępowania wyjaśniającego.

⁽³⁾ Dz.U. C 207 z 18.7.1996, str. 4.

- przydzielaniu klientów oraz ustawianiu transakcji,
- rozmowach prowadzonych podczas spotkań na temat list najważniejszych klientów oraz mianowaniu dyrektorów odpowiedzialnych za koordynację ofert przedstawianych klientom,
- wielostronnych i dwustronnych rozmowach na temat poszczególnych klientów, jak również uzgodnionym składaniu ofert,
- regularnej wymianie informacji szczególnie chronionych związanych z udziałami w rynku.

2. GRZYWNY

2.1. Kwota podstawowa

- (12) Podstawowa kwota grzywny jest określana na podstawie wagi i czasu trwania naruszenia.

2.1.1. Waga naruszenia

- (13) W odniesieniu do rodzaju naruszenia oraz zakresu geograficznego naruszenie należy uznać za bardzo poważne.

2.1.2. Zróżnicowane traktowanie

- (14) W ramach kategorii bardzo poważnych naruszeń skala mających zastosowanie grzywien umożliwia różne potraktowanie przedsiębiorstw w celu uwzględnienia rzeczywistej zdolności ekonomicznej do wyrządzenia znacznych szkód konkurencji. Jest to właściwe podejście gdy, tak jak w omawianym przypadku, znaczenie przedsiębiorstw dopuszczających się naruszenia jest bardzo zróżnicowane.

- (15) Przedsiębiorstwa zostały podzielone na sześć kategorii zgodnie z ich relatywnym znaczeniem na właściwym rynku w 1996 r. Rok 1996 został uznany za rok odniesienia, ponieważ był to najbliższy zakończony rok, w którym miało miejsce naruszenie, kiedy to wszystkie przedsiębiorstwa uczestniczące w kartelu wciąż były obecne na właściwym rynku.

- (16) Z szacowanymi udziałami w rynku na poziomie odpowiednio 12,5 % i 11,5 % Wavin/BPI oraz Bischof + Klein zaliczono do pierwszej kategorii. Nordenia/Nordfolien zaliczono do drugiej kategorii z udziałem w rynku na poziomie 8,9 %. Aspla (7,2 %) oraz Fardem (6,6 %) zaliczają się do trzeciej kategorii. UPM-Kymmene (4,8 %), RKW (4,6 %) oraz Stempheer (4,3 %) zaliczają się do czwartej kategorii. Bonar Technical Fabrics (3,1 %), Cofira

(2,9 %) oraz Trioplast Wittenheim (2,8 %) zaliczają się do piątej kategorii. Sachsa (2,3 %), Bischof + Klein France (1,9 %) oraz Bernay Film Plastique (1,6 %) zaliczają się do szóstej kategorii.

- (17) W przypadku Stempheer (Koninklijke Verpakingsindustrie Stempheer C.V. oraz Stempheer BV) nie ma w aktach dowodów na to, że przedsiębiorstwo to wiedziało o globalnym charakterze kartelu. Udział przedsiębiorstwa Stempheer w kartelu ograniczał się do jednej podgrupy zajmującej się jedynie rynkiem niderlandzkim (i sporadycznie belgijskim). W związku z tym stosuje się zmniejszenie o 25 % podstawowej kwoty grzywny, jaka ma zostać nałożona na Stempheer.

2.1.3. Wystarczający skutek odstrasżający

- (18) System grzywien nakładanych za bardzo poważne naruszenia przepisów pozwala na ustalenie ich wysokości na takim poziomie, aby zapewnić ich wystarczający skutek odstrasżający, przy uwzględnieniu wielkości oraz siły gospodarczej poszczególnych przedsiębiorstw. Zgodnie z powyższym Komisja pragnie zauważyć, że w 2004 r. – ostatnim roku obrotowym poprzedzającym podjęcie decyzji – obrót grupy UPM-Kymmene wyniósł 9 820 mln EUR. Tym samym wskazane jest zastosowanie mnożnika równego 2 do nałożonej na przedsiębiorstwo UPM-Kymmene grzywny.

2.1.4. Czas trwania naruszenia

- (19) Indywidualnie ustalone wzrosty procentowe stosowane są w zależności od czasu trwania samego naruszenia w przypadku każdego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwa Bischof + Klein Co. KG, Cofira-Sac SA, Fardem Packaging, Nordenia International AG, Trioplast Wittenheim, RKW oraz JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen brały udział w naruszeniu przez okres ponad 20 lat, co prowadzi do ustalenia wzrostu procentowego na poziomie 200 % kwoty wyjściowej. Przedsiębiorstwo Combipac brało udział w naruszeniu przez okres 19 lat i 10 miesięcy, co prowadzi do ustalenia wzrostu procentowego na poziomie 195 % kwoty wyjściowej. Przedsiębiorstwo Bischof + Klein France SAS brało udział w naruszeniu przez okres 18 lat i 11 miesięcy, co prowadzi do ustalenia wzrostu procentowego na poziomie 185 % kwoty wyjściowej. Przedsiębiorstwo Sachsa brało udział w naruszeniu przez okres 14 lat i 4 miesięcy, co prowadzi do ustalenia wzrostu procentowego na poziomie 140 % kwoty wyjściowej. Przedsiębiorstwa Aspla i Armando Álvarez SA brały udział w naruszeniu przez okres 11 lat i 3 miesięcy, co prowadzi do ustalenia wzrostu procentowego na poziomie 110 % kwoty wyjściowej. Przedsiębiorstwa Groupe Gascogne, FLS Plast i FLSmidth & Co brały udział w naruszeniu przez okres 8 lat (w przypadku Groupe Gascogne – przez okres 8 lat i 5 miesięcy), co prowadzi do ustalenia wzrostu procentowego na poziomie 80 % kwoty wyjściowej. Przedsiębiorstwo Kendrion NV brało udział w naruszeniu przez okres 7 lat, co prowadzi do ustalenia wzrostu procentowego na poziomie 70 % kwoty wyjściowej. Przedsiębiorstwo

Nordfolien brało udział w naruszeniu przez okres 9 lat i 7 miesięcy, co prowadzi do ustalenia wzrostu procentowego na poziomie 95 % kwoty wyjściowej. Przedsiębiorstwa Bonar Technical Fabrics i Low & Bonar brały udział w naruszeniu przez okres 6 lat i 2 miesięcy, co prowadzi do ustalenia wzrostu procentowego na poziomie 60 % kwoty wyjściowej. Przedsiębiorstwa UPM-Kymmene i British Polythene Industries PLC brały udział w naruszeniu przez okres 4 lat i 6 miesięcy, co prowadzi do ustalenia wzrostu procentowego na poziomie 45 % kwoty wyjściowej. Przedsiębiorstwa K.V. Stempheer C.V. i Stempheer BV brały udział w naruszeniu przez okres 4 lat, co prowadzi do ustalenia wzrostu procentowego na poziomie 40 % kwoty wyjściowej. Wreszcie przedsiębiorstwa Trioplast Industrier AB i Bernay Film Plastique brały udział w naruszeniu przez okres ponad 3 lat, co prowadzi do ustalenia wzrostu procentowego na poziomie 30 % kwoty wyjściowej.

2.2. Okoliczności obciążające

2.2.1. Powtarzające się naruszenia

- (20) W czasie, w którym doszło do naruszenia, przedsiębiorstwo UPM-Kymmene było już adresatem poprzednich decyzji Komisji dotyczących zakazu działalności kartelowej na mocy decyzji 94/601/WE w tak zwanej sprawie „Karton” (IV/C/33.833). Ta okoliczność obciążająca uzasadnia zwiększenie o 50 % podstawowej kwoty grzywny, jaka ma zostać nałożona na UPM-Kymmene.

2.2.2. Utrudnianie postępowania wyjaśniającego

- (21) W trakcie kontroli jeden z zarządzających przedsiębiorstwem Bischof + Klein zniszczył dokument wybrany przez urzędników Komisji. Uznaje się, że – niezależnie od skutków – działanie takie w oczywisty sposób zakłóciło postępowanie wyjaśniające Komisji oraz utrudniło inspektorom Komisji wykonywanie ich uprawnień do przeprowadzania postępowań wyjaśniających. Akt ten celowego utrudniania postępowania wyjaśniającego stanowi okoliczność obciążającą zgodnie z wytycznymi w sprawie ustalania wysokości grzywien i kwalifikuje się do zwiększenia o 10 % podstawowej kwoty grzywny.

2.3. Okoliczności łagodzące

- (22) Kilka przedsiębiorstw wnioskowało o zastosowanie wobec nich okoliczności łagodzących z uwagi na szereg czynników, takich jak ich bierna rola, niezrealizowanie praktyk, wczesne zakończenie naruszenia, realizacja programów zgodności oraz sytuacja kryzysowa w sektorze worków przemysłowych. Wszystkie te wnioski odrzucono jako bezpodstawne.

2.4. Zastosowanie pułapu 10 % obrotów

- (23) Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 stanowi, że grzywna nakładana na przedsiębiorstwo nie może przekraczać 10 % jego obrotów. W odniesieniu do pułapu 10 % obrotów, jeżeli „kilku adresatów tworzy »przedsiębiorstwo« będące podmiotem gospodarczym odpowiedzialnym za karane naruszenie (...) w dniu przyjęcia decyzji, (...) limit można obliczyć na podstawie całkowitego obrotu tego przedsiębiorstwa, to znaczy uwzględniając wszystkie jego elementy razem. Jeżeli natomiast dana jednostka gospodarcza ulegnie następnie rozpadowi, każdy adresat decyzji ma prawo do zastosowania wobec niego omawianego limitu indywidualnie”⁽¹⁾.
- (24) Pułap 10 % obrotów ma zastosowanie w odpowiednich przypadkach, mianowicie w stosunku do przedsiębiorstw: Stempheer, Bernay Film Plastique, Nordenia International AG, Nordefolien GmbH, Cofira-Sac, Fardem, Combipac BV, Bischof + Klein GmbH & Co. KG oraz Bischof + Klein France.

2.5. Zastosowanie zawiadomienia w sprawie łagodzenia sankcji z 1996 r.

- (25) Mając na uwadze fakt, że przedsiębiorstwo BPI złożyło wnioszek o złagodzenie grzywny przed wejściem w życie zawiadomienia w sprawie łagodzenia sankcji z 2002 r., do tej sprawy mają zastosowanie przepisy zawiadomienia w sprawie łagodzenia sankcji z 1996 r.

2.5.1. Sekcja B (obniżenie o 75–100 %)

- (26) W listopadzie 2001 r. przedsiębiorstwo BPI było pierwszym, które przedstawiło Komisji decydujące dowody na stwierdzenie naruszenia, co pozwoliło Komisji na przeprowadzenie skutecznych inspekcji. Przedsiębiorstwo BPI kontynuowało współpracę przez cały okres postępowania wyjaśniającego i tym samym dopełniło swoich obowiązków wynikających z zawiadomienia w sprawie łagodzenia sankcji.
- (27) Trzy strony stwierdziły w odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, że przedsiębiorstwo BPI brało udział w zмовie dotyczącej przetargu. Po dokładnym zbadaniu zarzutów i z uwagi na fakt, że nie istnieje decydujący materiał dowodowy na poparcie tych zarzutów, Komisja uważa, że przedsiębiorstwo BPI powinno zostać objęte sekcją B zawiadomienia. Zatem Komisja uważa, że przedsiębiorstwo BPI (w tym jego spółka zależna Combipac BV) uprawnione jest do skorzystania ze 100 % obniżki kwoty grzywny, która w przeciwnym wypadku byłaby na nie nałożona.

⁽¹⁾ Patrz: wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawach T-71/03, T-74/03, T-87/03 i T-91/03, *Tokai Carbon Co. Ltd. i inni przeciwko Komisji*, wymieniony powyżej, ust. 390.

2.5.2. Sekcja D (obniżenie o 10–50 %)

- (28) Przedsiębiorstwo Trioplast-Wittenheim złożyło wniosek o złagodzenie grzywny po otrzymaniu formalnego żądania informacji przesłanego przez Komisję przedsiębiorstwu Trioplast-Wittenheim zgodnie z art. 11 rozporządzenia nr 17. Wyjaśnienia przekazane przez przedsiębiorstwo Trioplast-Wittenheim dotyczące funkcjonowania kartelu oraz niektórych dokumentów pomogły potwierdzić wystąpienie naruszenia. Z uwagi na tę współpracę Komisja uznaje, że przedsiębiorstwa Trioplast Wittenheim oraz Trioplast Industrier są uprawnione do skorzystania z 30 % obniżki kwoty grzywny, która w przeciwnym wypadku byłaby na nie nałożona, zgodnie z sekcją D zawiadomienia w sprawie łagodzenia sankcji z 1996 r.
- (29) Przedsiębiorstwa Bischof + Klein oraz Cofira przedstawiły pewne informacje i dokumenty, które wykraczały poza wymagane odpowiedzi wynikające z art. 11, a ponadto nie podważały faktów przedstawionych przez Komisję. Z uwagi na współpracę Komisja uznaje, że przedsiębiorstwa Bischof + Klein GmbH & Co. KG, Bischof + Klein France SAS oraz Cofira-Sac SA są uprawnione do skorzystania z 25 % obniżki kwoty grzywny, która w przeciwnym wypadku byłaby na nie nałożona.
- (30) Komisja uznaje, że przedsiębiorstwa Nordfolien⁽¹⁾ oraz Bonar Technical Fabrics⁽²⁾, z uwagi na niepodważanie faktów, są uprawnione do skorzystania z 10 % obniżki kwoty grzywny, która w przeciwnym wypadku byłaby na nie nałożona.
- (31) Komisja uważa, że informacje przekazane dobrowolnie przez przedsiębiorstwo Sascha nie przyczyniły się w sposób znaczny do ustalenia wystąpienia naruszenia i tym samym nie kwalifikują się do obniżenia grzywny.
- (32) Wnioski przedsiębiorstw FLS-Plast oraz FLSmidth o obniżenie grzywny z uwagi na niepodważanie faktów zostały odrzucone.

3. DECYZJA

- (33) Przedsiębiorstwa wymienione poniżej dopuściły się naruszenia przepisów art. 81 Traktatu poprzez udział, w wymienionych poniżej okresach, w serii porozumień i w uzgodnionych działaniach w sektorze plastikowych worków przemysłowych w Belgii, Niemczech, Hiszpanii, Francji, Luksemburgu i Niderlandach, polegających na ustalaniu cen oraz wspólnych modeli kalkulacji cen, podziale udziałów w rynku oraz przyznawaniu kontyngentów sprzedaży, przydzielaniu klientów oraz ustalaniu transakcji i zamówień, uzgodnionym składaniu

ofert w niektórych przetargach oraz wymianie indywidualnych informacji:

- a) w przypadku przedsiębiorstwa Combipac B.V. od dnia 6 stycznia 1982 r. do dnia 9 listopada 2001 r., natomiast w przypadku przedsiębiorstwa British Polythene Industries PLC od dnia 25 kwietnia 1997 r. do dnia 9 listopada 2001 r.;
- b) w przypadku przedsiębiorstwa Bischof + Klein GmbH & Co. KG od dnia 6 stycznia 1982 r. do dnia 26 czerwca 2002 r., natomiast w przypadku przedsiębiorstwa Bischof + Klein France SAS od dnia 6 stycznia 1982 r. do dnia 18 grudnia 2000 r.;
- c) w przypadku przedsiębiorstw RKW AG Rheinische Kunststoffwerke oraz JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA od dnia 6 stycznia 1982 r. do dnia 26 czerwca 2002 r.;
- d) w przypadku przedsiębiorstwa Fardem Packaging B.V. od dnia 6 stycznia 1982 r. do dnia 26 czerwca 2002 r., natomiast w przypadku przedsiębiorstwa Kendrion N.V. od dnia 8 czerwca 1995 r. do dnia 26 czerwca 2002 r.;
- e) w przypadku przedsiębiorstwa Nordenia International AG od dnia 6 stycznia 1982 r. do dnia 26 czerwca 2002 r.;
- f) w przypadku przedsiębiorstwa Nordfolien GmbH od dnia 24 listopada 1992 r. do dnia 26 czerwca 2002 r.;
- g) w przypadku przedsiębiorstwa Trioplast Wittenheim S.A. od dnia 6 stycznia 1982 r. do dnia 26 czerwca 2002 r., natomiast w przypadku przedsiębiorstwa Trioplast Industrier AB od dnia 21 stycznia 1999 r. do dnia 26 czerwca 2002 r.;
- h) w przypadku przedsiębiorstw FLS Plast A/S oraz FLSmidth & Co. A/S od dnia 31 grudnia 1990 r. do dnia 19 stycznia 1999 r.;
- i) w przypadku przedsiębiorstwa Cofira-Sac S.A. od dnia 24 marca 1982 r. do dnia 26 czerwca 2002 r.;
- j) w przypadku przedsiębiorstw Plásticos Españoles SA oraz Armando Álvarez S.A. od dnia 8 marca 1991 r. do dnia 26 czerwca 2002 r.;
- k) w przypadku przedsiębiorstwa Sachsa Verpackung GmbH od dnia 9 lutego 1988 r. do dnia 26 czerwca 2002 r., natomiast w przypadku przedsiębiorstwa Groupe Gascogne od dnia 1 stycznia 1994 r. do dnia 26 czerwca 2002 r.;
- l) w przypadku przedsiębiorstwa UPM-Kymmene Oyj od dnia 18 lipca 1994 r. do dnia 31 stycznia 1999 r.;

⁽¹⁾ Z uwagi na fakt, że Nordfolien oraz Nordenia International AG należą do dwóch różnych przedsiębiorstw od 2003 r., współpraca, na której Nordfolien chce się oprzeć, powinna być przypisywana wyłącznie temu przedsiębiorstwu i nie istnieją tym samym podstawy do przyznania przedsiębiorstwu Nordenia International AG korzyści w postaci obniżki grzywny przyznanej przedsiębiorstwu Nordfolien.

⁽²⁾ Z uwagi na fakt, że Low & Bonar PLC tworzy wraz z Bonar Technical Fabrics wspólne przedsiębiorstwo, jest ono również uprawnione do skorzystania z obniżki.

- m) w przypadku przedsiębiorstwa Bernay Film Plastique od dnia 31 sierpnia 1995 r. do dnia 9 listopada 1998 r.;
- n) w przypadku przedsiębiorstw Bonar Technical Fabrics NV oraz Low & Bonar PLC od dnia 13 września 1991 r. do dnia 28 listopada 1997 r.
- (34) Przedsiębiorstwa Stempther BV oraz Koninklijke Verpakingsindustrie Stempther C.V. dopuściły się naruszenia przepisów art. 81 Traktatu poprzez udział, od dnia 25 października 1993 r. do dnia 31 października 1997 r., w serii porozumień i w uzgodnionych działaniach w sektorze plastikowych worków przemysłowych w Niderlandach oraz sporadycznie w Belgii, polegających na ustalaniu cen oraz wspólnych modeli kalkulacji cen, podziale udziałów w rynku, przydzielaniu klientów, ustawianiu transakcji i zamówień oraz wymianie indywidualnych informacji.
- (35) W następstwie wymienionych powyżej naruszeń nakłada się następujące grzywny:
- a) Combipac BV: 0 EUR. Z tej kwoty British Polythene Industries PLC będzie wspólnie i solidarnie odpowiedzialne za uiszczenie kwoty 0 EUR;
- b) Bischof + Klein GmbH & Co. KG: 29,15 mln EUR, natomiast Bischof + Klein France SAS 3,96 mln EUR;
- c) RKW AG Rheinische Kunststoffwerke oraz JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA będą wspólnie i solidarnie odpowiadać za uiszczenie kwoty 39 mln EUR;
- d) Kendrion N.V.: 34 mln EUR. Z tej kwoty przedsiębiorstwo Fardem Packaging B.V. powinno wspólnie i solidarnie odpowiadać za uiszczenie kwoty 2,2 mln EUR;
- e) Nordenia International AG: 39,1 mln EUR. Z tej kwoty Nordfolien GmbH powinno wspólnie i solidarnie odpowiadać za uiszczenie kwoty 7,18 mln EUR;
- f) Trioplast Wittenheim SA: 17,85 mln EUR. Z tej kwoty FLSmidth & Co. A/S oraz FLS Plast A/S powinny wspólnie i solidarnie odpowiadać za uiszczenie kwoty 15,3 mln EUR, natomiast Trioplast Industrier AB powinno solidarnie odpowiadać za uiszczenie kwoty 7,73 mln EUR;
- g) Cofira-Sac S.A.: 350 000 EUR;
- h) Plásticos Españoles SA oraz Armando Álvarez SA powinny wspólnie i solidarnie odpowiadać za uiszczenie kwoty 42 mln EUR;
- i) Sachsa Verpackung GmbH: 13,2 mln EUR. Z tej kwoty Groupe Gascogne powinno wspólnie i solidarnie odpowiadać za uiszczenie kwoty 9,9 mln EUR;
- j) UPM-Kymmene Oyj: 56,55 mln EUR;
- k) Bernay Film Plastique: 940 000 EUR;
- l) Bonar Technical Fabrics NV oraz Low & Bonar PLC powinny wspólnie i solidarnie odpowiadać za uiszczenie kwoty 12,24 mln EUR;
- m) Stempther BV oraz Koninklijke Verpakingsindustrie Stempther C.V. powinny wspólnie i solidarnie odpowiadać za uiszczenie kwoty 2,37 mln EUR.
- (36) Powyższym przedsiębiorstwom nakazuje się bezzwłoczne zakończenie naruszenia opisanego w motywach 33 i 34 powyżej, o ile nie uczyniły tego do tej pory, a także powstrzymanie się od ponownego podejmowania czynów lub zachowań opisanych w motywach 33 i 34 oraz od podejmowania wszelkich czynów lub zachowań o takim samym lub podobnym celu bądź skutku.
- (37) Pełen tekst wspomnianej decyzji w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności, w językach autentycznych sprawy, zostanie opublikowany na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji: http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html